

мѣста на отечеството ни, дѣто сѣ поевили нѣкои фалшиви свѣтила отъ европейското просвѣщеніе. — Добрѣ е злото о време да са предвари. — А това стои най много въ ржката на нашитѣ разбрани наставници и учители въ народнитѣ ни училища — единственнитѣ ни общи заведенія, дѣто нашитѣ рожби могатъ са сдоби съ добра отхрана и съ народно просвѣщеніе.

Но тіа наши учители и наставници малко би съдѣйствували, ако тѣхнитѣ поученія и наставленія не би са отражавали и въ самія общественъ животъ на народа. Нравственнитѣ поученія въ черквитѣ, назидателнитѣ скаски въ читалищата, недѣлнитѣ училища и народното вѣстникарство сѣ извикани на помощъ за запазваніе народната маса отъ горѣказаната зараза — *деморализаціята*.

Не малко, мислѣхъ, би послужили като припаза на това зло и даванитѣ сегизъ тогизъ нѣкои добри театрални представленія съ морална цѣль за поучаваніе и поправяніе побърканитѣ нрави. Дѣйствително, театрътъ е спомогналъ не малко въ развитіето на народитѣ, кога той е билъ не само едно просто забавленіе и наслажденіе на страститѣ (което напротивъ е развратявало народитѣ), а едно общо училище, дѣто народътъ, подъ едно пріятно забавленіе, може дѣйствително да намѣри душевна храна.

До когато Атина и Римъ слушахъ героическитѣ трагедіи на тѣхнитѣ искусни поети, народното чувство и гражданската добродѣтель правяхъ честь и слава на Еленина както и на Римлянина. Когато обаче бакхенскитѣ комедіи зехъ да са замѣстятъ съ раскошни представленія, които нѣматъ за цѣль друго освѣнь да ласкаѣтъ страститѣ и заплениватъ сърдцага, тѣхната слава зела да померѣва. Когато Корнеиль и Расинъ давахъ храна на французийскій театрътъ, народътъ въ Франца